

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ (๓) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ กระทรวงมหาดไทย จึงกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยสำหรับลูกจ้างไว้ ดังต่อไปนี้

ความทั่วไป

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับให้ก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม แก๊ส ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึง เครื่องอุปกรณ์ ไฟลวด ปูลเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กันและรวมถึงเครื่องมืออีกด้วย

“หม้อไอน้ำ” หมายความว่า ภาชนะปิดซึ่งสร้างขึ้นเพื่อผลิตไอน้ำ ซึ่งมีความดันสูงกว่าความดันของบรรยากาศปกติ

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่าผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจร หรือเป็นไปตามฤดูกาล

หมวด ๑

การใช้เครื่องจักรทั่วไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรสวมใส่หมวก ถุงมือ แว่นตา หน้ากาก เครื่องป้องกันเสียง

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕

รองเท้าพื้นยางหุ้มส้น หรือเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
อื่นๆ ตามสภาพและลักษณะของงาน และให้ถือเป็นระเบียบ
ปฏิบัติงานของสถานประกอบการตลอดเวลาที่ลูกจ้างปฏิบัติงาน
นั้น

ข้อ ๓ ให้นายจ้างดูแลลูกจ้างสวมใส่เครื่องนุ่งห่มให้
เรียบร้อย รัดกุม ไม่ขาดรุ่งริ่ง ในกรณีที่ทำงานเกี่ยวกับการใช้
ไฟฟ้าจะต้องให้ลูกจ้างสวมเครื่องนุ่งห่มที่ไม่เปียกน้ำ

ข้อ ๔ ให้นายจ้างดูแลมิให้ลูกจ้างซึ่งมีผมยาวเกินสมควร
และมีได้รวบหรือทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย
หรือสวมใส่เครื่องประดับอื่นที่อาจเกี่ยวโยงกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้
เข้าทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร

ข้อ ๕ ให้นายจ้างจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายจาก
เครื่องจักรดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้าต้องมีสายดิน
เพื่อป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่ว ตามมาตรฐานเพื่อความปลอดภัย
ทางไฟฟ้า ของสำนักงานพลังงานแห่งชาติทุกเครื่อง

(๒) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ต้องมีสาย
ไฟฟ้าเข้าเครื่องจักรโดยฝังดินหรือเดินลงมาจากที่สูง ทั้งนี้ให้ใช้

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕

ท่อร้อยสายไฟฟ้าให้เรียบร้อย เว้นแต่ใช้สายไฟฟ้าชนิดที่มี
ฉนวนหุ้มเป็นพิเศษ

(๓) เครื่องจักรสำหรับป้อนวัตถุดิบซึ่งใช้น้ำหนัก
เหวี่ยง ให้ติดตั้งตัวน้ำหนักเหวี่ยงไว้สูงกว่าศีรษะผู้ปฏิบัติงาน
พอสมควร เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายแก่ผู้ปฏิบัติงาน หรือให้จัด
ทำเครื่องป้องกันอย่างหนึ่งอย่างใดให้มีความปลอดภัยต่อลูกจ้าง
และจะต้องไม่มีสายไฟฟ้าอยู่ในรัศมีของน้ำหนักเหวี่ยง

(๔) เครื่องจักรสำหรับป้อนวัตถุดิบโดยใช้เท้าเหยียบ
ต้องมีที่พักเท้าและมีที่ครอบป้องกันมิให้เหยียบโดยไม่ตั้งใจ

(๕) เครื่องจักรสำหรับป้อนวัตถุดิบโดยใช้มือป้อน
ต้องมีเครื่องป้องกันมือ ให้พ้นจากแม่ป้อน หรือจัดหาเครื่องป้อน
วัตถุแทนมือ

(๖) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ป้อน หรือตัด
วัตถุ ที่ใช้มือป้อนต้องมีสวิทช์สองแห่งห่างกันเพื่อให้ผู้ปฏิบัติ
งานต้องเปิดสวิทช์พร้อมกันทั้งสองมือ

(๗) เครื่องจักรชนิดอัตโนมัติ ต้องมีสี
เครื่องหมายปิด เปิด ที่สวิทช์อัตโนมัติตามหลักสากล และมี

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕

เครื่องป้องกันมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดกระทบสวิทช์ เป็นเหตุให้เครื่องจักรทำงานโดยมิได้ตั้งใจ

(๘) เครื่องจักรที่มีการถ่ายทอดพลังงานโดยใช้เพลลา สายพาน ปูลเล ไฟลวีล ต้องมีตะแกรงเหล็กเหนียวครอบส่วนที่หมุนได้และส่วนส่งถ่ายกำลังให้มิดชิด ถ้าส่วนที่หมุนได้หรือส่วนส่งถ่ายกำลังสูงกว่าสองเมตร ต้องมีตะแกรงหรือรั้วเหล็กเหนียวสูงไม่ต่ำกว่าสองเมตรกั้นล้อมให้มิดชิด

สำหรับสายพานแขวนลอยที่มีความเร็ว ไม่น้อยกว่าห้าร้อยสี่สิบเมตรต่อนาทีหรือสายพานที่มีช่วงยาวเกินกว่าสามเมตรหรือสายพานที่กว้างกว่าสี่สิบเซนติเมตร หรือสายพานโซ่ ต้องมีที่ครอบรองรับซึ่งเปิดซ่อมแซมได้

(๙) ใบเลื่อยวงเดือนที่ใช้กับเครื่องจักรซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานได้ ต้องมีที่ครอบใบเลื่อยส่วนที่สูงเกินกว่าพื้นโต๊ะหรือแท่น

(๑๐) เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องลับ ฝน หรือแต่งผิวโลหะ ต้องมีเครื่องปิดบังประกายไฟหรือเศษวัตถุในขณะใช้งาน

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕

ข้อ ๖ ก่อนการติดตั้งหรือซ่อมเครื่องจักรหรือเครื่องป้องกันอันตรายของเครื่องจักร ให้นายจ้างทำป้ายปิดประกาศไว้ ณ บริเวณติดตั้งหรือซ่อมแซม และให้แขวนป้ายห้ามเปิดสวิตช์ไว้ที่สวิตช์ด้วย

ข้อ ๗ ให้นายจ้างดูแลให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับเครื่องมือกล (Mechanical Equipment) ดังต่อไปนี้

(๑) ทุกวันก่อนนำเครื่องมือกลออกใช้ ต้องตรวจดูให้แน่ใจว่าเครื่องมือกลนั้นอยู่ในสภาพใช้การได้ดีและปลอดภัย

(๒) เครื่องมือกลที่ใช้ขับเคลื่อนได้ จะต้องมีส่วนที่ผู้ใช้งานสามารถมองเห็นข้างหลังได้ เว้นแต่จะมีสัญญาณเสียงเตือนหรือมีผู้บอกสัญญาณเมื่อถอยหลัง

(๓) ไม่นำรถยก รถปั้นจั่น หรือเครื่องมือสำหรับยกอื่นๆ ไปใช้ปฏิบัติงานใกล้สายหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีกระแสไฟฟ้าใกล้กว่าระยะห่างที่ปลอดภัย ตามที่กำหนดไว้ในหมวดไฟฟ้า เว้นแต่

ก. จะมีแผงฉนวนกั้นระหว่างส่วนที่มีกระแสไฟฟ้ากับเครื่องมือกลนั้น

ข. เครื่องมือกลนั้นได้ต่อสายดินไว้เรียบร้อยแล้ว

ค. มีฉนวนหุ้มอย่างดี หรือ

ง. ใช้มาตรการความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือกลนั้นเช่นเดียวกับว่ามีกระแสไฟฟ้าอยู่

ข้อ ๘ ห้ามมิให้นายจ้างใช้หรือยอมให้ลูกจ้างใช้เครื่องมือกลทำงานเกินกว่าพิกัดที่ผู้ผลิตกำหนดไว้สำหรับเครื่องมือกลนั้น

ข้อ ๙ ให้นายจ้างจัดให้มีทางเดินเข้า ออก จากที่สำหรับปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องจักร มีความกว้างไม่น้อยกว่าแปดสิบ เซนติเมตร

ข้อ ๑๐ ให้นายจ้างจัดทำรั้ว กอกรัน หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ ที่ตั้งของเครื่องจักร หรือเขตที่เครื่องจักรทำงาน ที่อาจเป็นอันตราย ให้ชัดเจนทุกแห่ง

หมวด ๒

ความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างซึ่งใช้หม้อไอน้ำปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) หม้อไอน้ำที่ใช้ต้องมีคุณภาพแข็งแรง สามารถทนความดันไอน้ำ (Safety Factor) ได้สูงไม่น้อยกว่าสี่เท่าของความดันที่ใช้งานปกติ

(๒) รอบหม้อไอน้ำต้องมีฉนวนหุ้มกันการกระจายความร้อนตามผิวโดยรอบ

(๓) ฐานรากที่ตั้งของหม้อไอน้ำและปล่องควันต้องจัดทำให้นั่นคงแข็งแรง โดยวิศวกรโยธาซึ่ง ก.ว. รับรองเป็นผู้กำหนด และติดตั้งสายล่อฟ้าที่บนปล่องควันด้วย ทั้งนี้ ไม่รวมถึงหม้อไอน้ำและปล่องควันที่ใช้กับยานพาหนะ

(๔) หม้อไอน้ำ ต้องจัดให้มีลิ้นปลอดภัย (Safety Valve) ที่ปรับความดันไอน้ำให้ถูกต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งชุด และต้องไม่มีลิ้นปิดเปิด (Stop Valve) กันระหว่างหม้อไอน้ำกับลิ้นปลอดภัย

(๕) ต้องติดตั้งเครื่องวัดความดันไอน้ำที่ผลิตได้ ซึ่งมีเครื่องหมายแสดงระดับความดันอันตรายไว้ให้เห็นได้ชัด

(๖) ต้องติดตั้งเครื่องวัดระดับน้ำชนิดเป็นหลอดแก้วไว้ให้เห็นได้ชัดและต้องมีเครื่องป้องกันหลอดแก้วไว้ด้วย

(๗) ต้องติดตั้งสัญญาณเปล่งเสียงแจ้งอันตรายในเมื่ออุปกรณ์หรือหม้อไอน้ำขัดข้องอันอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายได้

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕

(๘) แผงควบคุมอัตโนมัติและเครื่องวัดต่าง ๆ ของหม้อไอน้ำ ต้องติดตั้งไว้ ณ ที่ซึ่งผู้ควบคุมสามารถมองเห็น เปลวไฟ ระดับน้ำ และสัญญาณต่าง ๆ ได้ง่าย

(๙) ต้องจัดทำท่อร้อยสายไฟฟ้าที่ต่อไปยัง เครื่องควบคุมการทำงาน

(๑๐) ภาชนะที่บรรจุแก๊สสำหรับใช้ในการติดไฟ ครั้งแรก ต้องเก็บไว้ในที่ปลอดภัยจากประกายไฟ และฉนวนปิด เปิดต้องไม่รั่วซึม

(๑๑) ถังน้ำมันเชื้อเพลิงต้องติดตั้งไว้ ณ สถานที่ปลอดภัยจากการลุกไหม้ และท่อน้ำมันเชื้อเพลิงต้องไม่รั่ว หรือซึม การวางท่อน้ำมันเชื้อเพลิงต้องวางไว้ในที่ปลอดภัย และไม่กีดขวาง

ในกรณีที่ใช้ไม้อัด ไม้เหล็ย หรือวัสดุอื่นที่เป็นเชื้อเพลิง ต้องจัดทำที่เก็บหรือเครื่องปิดบังให้ปลอดภัย

(๑๒) ต้องทำฉนวนสีแดงห่อหุ้มท่อจ่ายไอน้ำ โดยตลอด

(๑๓) ต้องทำการตรวจสอบหม้อไอน้ำทุกส่วน ไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง และได้รับการรับรองผลการตรวจจาก

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕

วิศวกรเครื่องกลซึ่ง ก.ว. รับรอง และผลของการตรวจสอบทางไฮโดรสแตติก (Hydrostatic) ของหม้อไอน้ำ ต้องมีค่าไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของความดันสูงสุดที่กำหนดให้ใช้สำหรับหม้อไอน้ำนั้น

(๑๔) ต้องทำความสะอาดบริเวณรอบที่ตั้งหม้อไอน้ำ มิให้มีคราบน้ำมันหรือสิ่งอื่นที่ติดไฟง่าย

ข้อ ๑๒ ให้นายจ้างจัดทำระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการตรวจอุปกรณ์หม้อไอน้ำทุกอย่างก่อนลงมือทำงานและแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานทราบ

ข้อ ๑๓ ผู้ควบคุมหม้อไอน้ำ ต้องเป็นช่างชั้นต้นซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูงแผนกเครื่องกลหรือแผนกช่างกลโรงงาน หรือช่างชั้น ๓ ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมแรงงาน สาขาช่างยนต์ หรือช่างกลโรงงาน หรือช่างผู้ชำนาญงานที่ผ่านการทดสอบจากสถาบันของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันอื่นซึ่งกรมแรงงานรับรองว่าเป็นผู้สามารถควบคุมหม้อไอน้ำได้ หรือช่างผู้ชำนาญงานที่ปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมของวิศวกรซึ่ง ก.ว. รับรอง

ข้อ ๑๔ การใช้หม้อไอน้ำที่มีอายุเกิน ๑๐ ปี ต้องลดความดันที่ใช้งานสูงสุดลงจนหม้อไอน้ำนั้นสามารถทนความดันที่ใช้งานได้ (Safety factor) ไม่น้อยกว่า ๖ เท่า

ข้อ ๑๕ หม้อไอน้ำที่มีการเคลื่อนย้ายที่ติดตั้งแล้ว ต้องลดความดันที่ใช้งานสูงสุดลงจนหม้อไอน้ำนั้นสามารถทนความดันที่ใช้งานได้ (Safety factor) ไม่น้อยกว่า ๕½ เท่า

ข้อ ๑๖ เครื่องมือไฟฟ้าที่มีที่ครอบโลหะอยู่ที่ส่วนใช้สำหรับจับถือ ซึ่งใช้ในการปฏิบัติงานซ่อมและบำรุงรักษาหม้อไอน้ำในที่เปียกชื้นหรือพื้นเป็นโลหะ ต้องต่อสายดิน หรือจัดทำด้วยวิธีอื่นใดที่อาจป้องกันอุบัติเหตุเนื่องจากไฟฟ้ารั่วได้

ข้อ ๑๗ ถ้ามีหม้อไอน้ำติดตั้งอยู่ในห้องโดยเฉพาะ ห้องนั้นจะต้องมีทางออกได้ไม่น้อยกว่าสองทางซึ่งอยู่คนละด้าน และถ้าภายในห้องหม้อไอน้ำมีชั้นปฏิบัติงานหลายชั้น จะต้องทำทางออกไว้ทุกชั้นและต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางออกด้วย และเมื่อไฟฟ้าดับให้มีแสงสว่างฉุกเฉินส่องไปยังทางออกและเครื่องวัดต่าง ๆ รวมทั้งแผงควบคุมให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๑๘ หม้อไอน้ำที่สูงเกินกว่า ๑๐ ฟุตจากพื้น ต้องทำบันได และทางเดินไว้รอบหม้อไอน้ำ เพื่อให้ผู้ควบคุมหรือ

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

ซ่อมแซมเดินได้โดยปลอดภัย บันไดและทางเดินนี้ ต้องมีราว
สำหรับจับ และที่พื้นต้องมีขอบกันปลายเท้า (Toe board)

หมวด ๓

การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๑๕ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงาน
เชื่อมแก๊ส และงานเชื่อมไฟฟ้า สวมแว่นตาลดแสง หรือกระบัง
หน้าลดแสง ถุงมือหนัง รองเท้าพื้นยางหุ้มส้น และแผ่นปิด
หน้าอกกันประกายไฟ ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๒๐ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานลับ
หรือฝนโลหะด้วยหินเจียรระไน สวมแว่นตา หรือหน้ากากชนิดใส
ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๒๑ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานกลึง
โลหะ กลึงไม้ งานไสโลหะ งานไสไม้ งานตัดโลหะ สวม
แว่นตาหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า รองเท้าพื้นยางหุ้มส้น
ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๒๒ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานป่น
โลหะ สวมแว่นตาชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น
ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕

ข้อ ๒๓ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงาน
ชุบโลหะ สวมถุงมือยาง และรองเท้ายางหุ้มส้น ตลอดเวลา
ที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๒๔ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานฟั่น
สวมถุงมือผ้า และรองเท้ายางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้าง
ทำงาน

ข้อ ๒๕ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานยก
ขนย้าย ติดตั้ง สวมรองเท้ายางหุ้มส้น ถุงมือหนัง และหมวกแข็ง
ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๒๖ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานควบคุมเครื่องยนต์
เครื่องจักร หรือเครื่องมือกล สวมหมวกแข็ง รองเท้ายาง
หุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๒๗ งานใดที่มีลักษณะไม่เหมาะสมแก่การที่จะให้
ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลในการทำงาน ตามที่ระบุไว้ในหมวดนี้ นายจ้างอาจผ่อนผันให้ลูกจ้าง
ระงับการใช้อุปกรณ์นั้น เฉพาะการปฏิบัติงานในลักษณะเช่นว่า
นั้นเป็นการชั่วคราวได้

หมวด ๔กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๒๘ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ตาม
ที่กล่าวในหมวด ๔ จะต้องมີคุณสมบัติได้มาตรฐานขั้นต่ำดัง
ต่อไปนี้

(๑) หมวกแข็งจะต้องมีน้ำหนักไม่เกิน สี่ร้อย
ยี่สิบกรัม ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ใช่โลหะ และต้องมีความต้าน-
ทานสามารถทนแรงกระแทกได้ไม่น้อยกว่าสามร้อยแปดสิบห้า
กิโลกรัม ภายในหมวกจะต้องมีรองหมวกทำด้วยหนัง พลาสติก
ผ้า หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน และอยู่ห่างผนังหมวกไม่น้อย
กว่าหนึ่งเซนติเมตร ซึ่งสามารถปรับระยะได้ตามขนาดศีรษะ
ของผู้ใช้ เพื่อป้องกันศีรษะกระทบกับผนังหมวก

(๒) ที่สวมรัดผมหรือตาข่ายคลุมผม ต้องทำ
ด้วยพลาสติก ผ้า หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน เมื่อใช้สวมหรือคลุม
ผมแล้วสิ้นเสมอ

(๓) แว่นตาหรือหน้ากากชนิดใส ต้องมีตัวแว่น
หรือหน้ากากทำด้วยพลาสติกใสมองเห็นได้ชัด สามารถป้องกัน
แรงกระแทกได้ กรอบของแว่นตาต้องมีน้ำหนักเบา

(๔) แว่นตาลดแสง ตัวแว่นต้องทำด้วยกระจก
สีซึ่งสามารถลดความจ้าของแสงลงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็น
อันตรายต่อสายตา กรอบของแว่นตาต้องมีน้ำหนักเบา และมี
กระบังแสงซึ่งมีลักษณะอ่อน

(๕) กระบังหน้า ตัวกระบังต้องทำด้วยกระจก
สีซึ่งสามารถลดความจ้าของแสงลงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็น
อันตรายต่อสายตา ตัวกรอบต้องมีน้ำหนักเบา และต้องไม่ติด
ไฝง่าย

(๖) ปลั๊กลดเสียง (ear plugs) ต้องทำด้วย
พลาสติก หรือยาง หรือวัสดุอื่น ใช้ใส่ช่องหูทั้งสองข้าง ต้อง
สามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่า ๑๕ เดซิเบล

(๗) กรอบหูลดเสียง (ear muffs) ต้องทำด้วย
พลาสติก หรือยาง หรือวัสดุอื่น ใช้ครอบหูทั้งสองข้าง ต้อง
สามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่า ๒๕ เดซิเบล

(๘) ถุงมือหนัง ต้องมีความยาวหุ้มถึงข้อมือ
มีลักษณะใช้สวมนับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว

(๙) ถุงมือผ้า หรือวัสดุอื่นที่มีใยโลหะปน
ต้องมีความยาวหุ้มถึงข้อมือมีลักษณะใช้สวมนับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๕

(๑๐) รองเท้าหนังหัวโลหะ ปลายรองเท้าจะต้องมีโลหะแข็งหุ้มสามารถทนแรงกดได้ไม่น้อยกว่าสี่ร้อยสี่สิบ หก กิโลกรัม

ข้อ ๒๕ ประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๕

ชูสง่า ฤทธิประศาสน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย